

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010198
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010198.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému C. I., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom obec F. C., t. č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, trestne stíhanému pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 30. júna 2021 prejednal odvolanie obžalovaného C. I. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/68/2020, zo dňa 21. apríla 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/68/2020, zo dňa 21. apríla 2021 bol obžalovaný C. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 05.02.2020 v čase od 19:30 hod. do 20:45 hod. v Bánovciach nad Bebravou, na ul. SNP, na príľahlom parkovisku v zadnej časti za budovou supermarketu BILLA poškodil tam odparkované a riadne uzamknuté osobné motorové vozidlo zn. Škoda 105 L, evidenčné číslo R VIN: V rok výroby XXXX, farba modrá svetlá, ktorého vlastníkom je poškodený F. E. a to tak, že na osobnom motorovom vozidle z vonkajšej strany za použitia násillia preliačil plechy ľavých predných a ľavých zadných dverí, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 623,-€.

Za to bol odsúdený podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/90/2020-138 zo dňa 25.01.2021, právoplatným dňa 25.01.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. O., T. XXXX/XX škodu vo výške 623,-€ (slovom šesťstodvadsaťtri eur).

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal písomne v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Obhajoba v odvolaní uviedla nasledovné:

„Proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/68/2020 zo dňa 21.4.2021 v trestnej veci obžalovaného C. I., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom O. F. C., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, podáva obžalovaný C. I. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. N. G., advokáta so sídlom Hviezdoslavova 3, 971 01 Prievidza, odvolanie, a to proti výroku o treste.

Napadnutým rozsudkom súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov podľa ust. § 212 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. 1), písm. n), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona. Súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 3T/90/2020 zo dňa 25.1.2020, právoplatný dňa 25.1.2020.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému správne zohľadnil dve poľahčujúce a dve priťažujúce okolnosti, avšak aj 12-mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia považuje obžalovaný za neprimerane prísny.

Obžalovaný sa ku skutku, za ktorý bol odsúdený, v plnej miere priznal, jeho spáchanie oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že zo skutku sa cíti byť vinný.

Obžalovaný sa skutku nedopustil v úmysle spôsobiť škodu na konkrétnom vozidle, ale v psychickom rozrušení, bez rozmyšľania, kopol do najbližšieho predmetu. Nesprávnosť svojho impulzívneho konania si obžalovaný uvedomuje, počas výkonu svojho aktuálneho trestu mal čas prehodnotiť svoje doterajšie správanie a v budúcnosti sa chce podobných skutkov vyvarovať.

V súčasnosti obžalovaný vykonáva 10-mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 3T/90/2020 zo dňa 25.1.2020, právoplatný dňa 25.1.2020, za prečin krádeže.

Represívnu zložku sankcie nemožno preceňovať na úkor jej ďalších zložiek. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa názoru obžalovaného bola namieste aplikácia ust. § 44 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Svojím konaním obžalovaný jednoznačne naplnil skutkovú podstatu prečinu, za ktorý bol odsúdený, avšak stupeň nebezpečnosti jeho konania nie je taký vysoký, aby odôvodňoval uloženie súhrnného trestu v trvaní 12 mesiacov. Predchádzajúci trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 3T/90/2020 zo dňa 25.1.2020 vo výmere 10 mesiacov je podľa názoru obžalovaného pre jeho nápravu dostatočný.

Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste, a aby upustil od uloženia súhrnného trestu.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol nasledovné:

„Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Tunajšia prokuratúra sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o vine, ako aj výrokom o treste uvedeného rozsudku a nemá žiadne výhrady ani voči konaniu, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo.

Čo sa týka dôvodov odvolania prezentovaného obžalovaným, k týmto si dovoľujem zaujať nasledovné stanovisko.

Obžalovanému C. I. bol uložený súhrnný nepodmienečný trest vo výmere 12 mesiacov za súčasného zrušenia nepodmienečného trestu vo výmere 10 mesiacov uloženého rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/90/2020-138 zo dňa 25.1.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.1.2021.

Obžalovaný má za to, že u neho boli splnené podmienky k tomu, aby súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 ods. 1 Tr. zákona.

Na upustenie od uloženia súhrnného trestu neboli splnené materiálne podmienky. Súd pri rozhodovaní o upustení od uloženia súhrnného trestu musí skúmať, či skôr uložený trest svoj účel, a to v čase rozhodovania o upustení.

Ako správne skonštatoval súd prvého stupňa, pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody zohľadnil spôsob spáchania skutku, zohľadnil spôsobený následok, zavinenie obžalovaného (zavinenie je dané vo forme priameho úmyslu ako najvyššej formy zavinenia, keď obžalovaný vedel, že týmto zamýšľaným konaním poruší záujem chránený Trestným zákonom a i napriek tomu tak urobiť chcel), pohnútku (poškodený krátko pred skutkom zabránil obžalovanému v odcudzení tovaru v predajni Billa, čo obžalovaného nahnevalo), ako i okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a, a to najmä jeho rozsiahlu trestnú a priestupkovú minulosť.

Predovšetkým je potrebné zdôrazniť a osobitne poukázať, že obžalovaný bol v období od 21.01.2016 do 03.06.2020 priestupkovo riešený celkovo 14 krát, a to najmä pre priestupky proti majetku a pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Obžalovaný bol súdne trestaný celkovo 11-krát, a to pre rôznorodú trestnú činnosť, najmä však pre majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaný bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedené skutočnosti svedčia o tom, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej či priestupkovej činnosti, je preto potrebné obžalovaného postihnúť aj za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, pretože trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/90/2020-138 zo dňa 25.1.2021 nemožno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Súd správne skonštatoval, že u obžalovaného je výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody nevyhnutný. Je nevyhnutné, aby obžalovanému bolo zabránené v páchaní ďalšej trestnej činnosti a predovšetkým, aby počas výkonu trestu odňatia slobody v čo možno najširšej miere na obžalovaného vplývali odborne spôsobilé osoby s cieľom dosiahnutia jeho riadnej prevýchovy, resocializácie, s cieľom dosiahnutia správneho sformovania jeho postojev a hodnôt, s cieľom naučiť obžalovaného rešpektovať práva tretích osôb, všetko v záujme, aby sa obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody už ďalšej protiprávnej činnosti nedopúšťal. A práve aj s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je vhodné, ani žiaduce, aby súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

S uvedenými závermi súdu, ktoré poukazujú na početnú priestupkovú aj trestnú minulosť obžalovaného, odôvodňujúcimi nemožnosť upustenia od uloženia súhrnného trestu, sa prokurátor v plnom rozsahu stotožnil.

Trest uložený obžalovanému C. I. považujem za zákonný, spravodlivý, plniaci úlohy individuálnej represie aj generálnej prevencie.

Po oboznámení sa s odôvodnením odvolania podaného obhajcom v mene obžalovaného preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajoba navrhla vyhovieť podanému odvolaniu v celom rozsahu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.

por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb v procesnom postupe okresného súdu, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného nie je ani namietaná existencia takýchto procesných vád, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

N základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len výroky napadnutého rozsudku o treste, uloženom obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Ako vyplýva z odvolania obžalovaného a jeho dôvodov, obhajoba namietala neprimeranú prísnosť obžalovanému uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci v rozsahu a dôvodov odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom odvolací súd konštatuje, že ich správnosť obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania ani nenamietal.

V prejednávacom prípade odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v rámci ukladania súhrnného trestu bola výmera trestu odňatia slobody „navýšená“ len o dva mesiace ktoré navýšenie v rámci ukladania predmetného súhrnného trestu podľa právneho názoru odvolacieho súdu v tomto prejednávacom prípade nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti pri ukladaní súhrnného trestu.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri aplikácii ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. správne dospel k záveru, že recidíva páchania úmyselnej trestnej činnosti obžalovaným aj po tom, čo bolo na neho opakovane pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, podstatne zvyšuje závažnosť trestného činu obžalovaného, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie v tomto prípade. Táto skutočnosť sama osebe je dôvodom pre uloženie nepochybne vyššieho trestu, ako by tomu bol v prípade absencie vyššie uvedených skutočností. Uvedené tiež bráni dospieť k záveru o naplnení účelu trestu u obžalovaného podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. bez konkrétneho postihu za každé jeho protiprávne konanie, vykazujúce znaky trestného činu, teda aj upustením od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s opodstatnenosťou odvolaním obžalovaného namietanej neprimeranej prísnosti súhrnného trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním obžalovaného nevytykané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak
a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,

- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.